

lichen *Haaren* gebraucht wird. Häufig falsch वालि^० und बालि^० geschrieben.

वालध्यान (1. वाल + धान) n. *Schweif, Schwanz* TS. 7, 3, 16, 2. KĀTJ. Çr. 13, 3, 16. LĀTJ. 3, 11, 3.

वालधि m. 1) dass. AK. 2, 8, 2, 18. H. 1239. 1244. HALĀJ. 2, 286. अश्व-स्य LĀTJ. 9, 9, 19. SHAPV. Br. 3, 10. M. 4, 67. MBh. 7, 1574. 14, 1731. गो: 1, 3934. 13, 5969. सु^० (गो) 1, 6662. VARĀH. Brh. S. 61, 12, 15. शार्ङ्गस्य R. 2, 61, 19 (बलधि ed. SCHL.). Vgl. चक्रवालधि, दण्ड^०, वक्र^०. — 2) N. pr. eines Muni MBh. 3, 10736. fgg. (beide Ausgg. बालधि).

वालधिप्रिय 1) adj. *seinen Schweif lieb habend*. — 2) m. *Bos grunniens* RĀĀN. im ÇKDr. u. चमर; vgl. उपलधिप्रिय und Spr. 2636.

वालन adj. von 1. वलन 2): सूत्र GOLĀDHJ. 9, 14.

वालपाश्या f. eine Perlenschnur, mit der das Haupthaar gebunden wird, AK. 2, 6, 3, 4. H. 635.

वालबन्ध m. *Schwanzriemen* MBh. 8, 976. Eine andere Bed. muss das Wort in Verz. d. Cambr. H. 63 haben.

वालबन्धन m. dass. MBh. 8, 1483.

वालभिद् in मन्त्र^० (wie st. मन्त्रवालभिद् zu lesen ist). Die Redespiele rei dieses Namens hat die sechs ersten Vālakhilja-Lieder zum Stoff. वालम्पदेश m. N. pr. einer Gegend Verz. d. Oxf. H. 352, b, 14.

वालव (बालव, बालव) wohl n. N. eines Karaṇa VARĀH. Brh. S. 99, 4. 6. KOSHTUPR. im ÇKDr. im Prākṛit Ind. St. 10, 286. — Vgl. 2. कर्ण 3) m).

वालवर्ति f. *Haarbüschchen* Suçr. 2, 23, 15. fg.

वालवाय m. 1) (Ross-) *Haarweber* P. 6, 2, 76. Schol. — 2) N. pr. eines Berges P. 6, 2, 77. Schol.

वालवापज 1) adj. *auf dem Berge Vālavāja wachsend*, — *gewonnen werdend*. — 2) n. *Lasurstein* Trik. 2, 9, 29. H. 1063. Hīr. 27. HALĀJ. 2, 20.

वालवासम् n. ein härenes Gewand M. 11, 92. JĀĒN. 3, 254.

वालव्यजन n. ein *Fliegenwedel* aus Schweifhaaren insbes. des *Bos grunniens* H. 717. MBh. 1, 5416. HARIV. 9580. R. 2, 91, 38 (100, 37 GORR.). 6, 112, 78. RAGH. 9, 66. 14, 11. KUMĀRAS. 1, 13. RĀĀ-TAR. 3, 386. BṬĀG. P. 4, 13, 15. 10, 81, 17. am Ende eines adj. comp. f. घ्रा RAGH. 16, 57.

वालव्यजन fehlerhaft für व्यजन H. 717. Schol. SADDH. P. 4, 12, a.

वालकुस्त m. *Schweif, Schwanz* AK. 2, 8, 2, 18. H. 1244. HALĀJ. 2, 286.

वालानी f. eine best. Pflanze (= केशपुष्ट?) ÇABDAK. bei WILSON.

1. वालाय n. die Spitze eines Haares (*Schwanzhaares*) ÇVETĀCY. Up. 3, 9. als Maass = 8 Rāgas = 64 Paramāṇu VARĀH. Brh. S. 58, 2. MĀRK. P. 49, 37.

2. वालाय adj. eine haarfeine Spitze habend SHAPV. Br. 4, 4.

वालाग्रयोतिका f. wohl ein auf einem zugespitzten Pfahle, also gleichsam auf einer Haarspitze, balancirendes Boot Ind. St. 10, 279.

वालावितु m. N. pr. eines Mannes RĀĀ-TAR. 3, 225.

वालि m. 1) N. pr. eines Muni Verz. d. Oxf. H. 52, b, 27. — 2) eines Affen, = वालिन् Trik. 2, 8, 7. H. 704.

वालिक (बालिक) m. pl. N. pr. eines Volkes MĀRK. P. 38, 39.

वालिकाय (वा^०, v. l. वाषिकाय) m. gāṇa भैरव्यादि zu P. 4, 2, 54.

वालिकायविध von Vāl. bewohnt ebend.

वालिकायर्न adj. von वालिक gāṇa पत्तादि zu P. 4, 2, 80.

वालिखित्य s. u. वालखित्य.

वालखित्त्र m. N. pr. eines Sohnes des Draviḍa ÇARA. 7, 2.

वालिन् (von 1. वाल) 1) adj. *geschwänzt* oder *haarreich*; ein *Haar habend* d. h. *desselben bedürftend* (für eine Etymologie gebildet) Nir. 11, 34. — 2) m. N. pr. a) eines Daitja MBh. 2, 367. — b) eines Affen, Bruders des Sugrīva und Sohnes des Indra, Trik. 2, 8, 7. H. 704. MBh. 3, 11194. 4, 752. R. 1, 1, 61. 68. 3, 23. 16, 11. 6, 4, 48. 75, 63. 7, 34, 3. (वासवस्य) वालेषु पतितं बीजं वाली नाम भवूव सः 37, 4, 37. RAGH. 12, 58. BṬĀG. P. 9, 10, 12. — 3) f. वालिनी das Nakshatra Aṣvini H. 108.

वालिशिख m. N. pr. eines Schlangendāmons MBh. 1, 1533.

वाली in खले^०.

वालु m. = एलवालु UNĀDIK. bei WILSON.

वालुक (von वालुका) 1) adj. a) *aus Sand gemacht*: ^०मेतु Spr. 5079. — b) *sandhaltig, sandartig*. — 2) m. ein best. vegetabilisches Gift H. 1197. — 3) f. ई a) *Sandbad*. — b) *Kampher* ÇABDAK. bei WILSON. — c) *Cucumis utilisissimus* (vgl. वालुङ्गी) H. 1189. HALĀJ. 2, 54. ĠAṬĀDH. bei WILSON. — 4) n. = एलवालुक, हरिवालुक AK. 2, 4, 4, 9. H. an. 3, 98. MED. n. 121.

वालुका f. (gew. pl.) *Sand* AK. 3, 4, 4, 76. H. 1089. an. 3, 75. 98. MED. k. 130. fg. HALĀJ. 3, 48. ÇVETĀCY. Up. 2, 10. M. 8, 250. MBh. 3, 10723. 13530. वालुकास्त्रिव मुद्रितम् Spr. 677 (II). 4787. Suçr. 1, 171, 21. ÇĀRĀṆG. Sāñh. 3, 2, 14. SĀH. D. 64, 11. PĀNĀT. 203, 8. DAÇAK. 91, 16. वालुकार्णव *Sandmeer, Sandwüste* MBh. 17, 48. RĀĀ-TAR. 4, 289. 294. वालुकाम्बुधि dass. 172. Am Ende eines adj. comp. (f. घ्रा) R. 1, 2, 7. 2, 53, 31. 5, 16, 35. HARIV. 9003. fg. VARĀH. Brh. S. 54, 83. 91. Scheinbar N. einer Höhle MBh. 13, 5491, wo aber mit der ed. Bomb. घ्रावालुकं zu lesen ist. — Vgl. कर्म^० unter कर्म 1) a) (MBh. 18, 50 liest die ed. Bomb. ^०वालुकास्तताः), तप्तवालुक, ब्रह्मवालुक, रक्त^०, स्थूलवालुका.

वालुकागड n. ein best. *Fisch* HĀR. 190.

वालुकात्मिका f. *Sandzucker* ÇABDAK. bei WILSON.

वालुकाप्रभा f. N. einer Höhle bei den Ġaina H. 1360.

वालुकि m. N. pr. eines Lehrers Verz. d. Oxf. H. 234, a, 6. वालुकिन् HALL 16. भालुकि und वामुकि v. l.

वालुकेल n. eine Art Salz Suçr. 1, 227, 8.

वालुकेश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, b, 29.

वालुङ्गी f. = वालुकी *Cucumis utilisissimus* Trik. 2, 4, 36.

वालूक m. = वालुक 2) H. 1197, v. l.

वालेय m. patron. KĀTJ. Çr. 10, 2, 21. — Vgl. बालेय (in der Bed. *Esel* VARĀH. Brh. S. 86, 26. 88, 5 mit व geschr.).

वात्क (von वत्क) adj. *aus Bast gemacht* AK. 2, 6, 3, 12. n. *Zeug* —, ein *Gewand aus Bast*: ^०कर्तृ MĀRK. P. 13, 29.

वात्कल (von वत्कल) 1) adj. *aus Bast gemacht*. — 2) f. ई ein best. berauschendes Getränk Trik. 2, 10, 15.

वाल्गव्य m. patron. von वल्गु gāṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105.

वाल्गव्यायर्न f. zu वाल्गव्य gāṇa लोहितादि zu P. 4, 1, 18.

वाल्गुक (von वल्गु) adj. (f. ई) *recht zierlich* u. s. w. gāṇa श्रुत्त्यादि zu P. 5, 3, 108.

वाल्मिकि m. v. l. für वाल्मीकि gāṇa गृह्णादि zu P. 4, 2, 138.